

עמ"ת 8493/01/24 - עומייר אבו חרירי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת

עמ"ת 8493-01-24 (עציר)

לפני **כבוד השופטת תמר נסים שי**
העורר **עומייר אבו חרירי (עציר)**
נגד
המשיבה **מדינת ישראל**

החלטה

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית המשפט השלום בנצרת (כב' השופטת מ' זועבי) במ"ת 899-10-23 מיום 02.01.2024, בה נדחתה בקשת העורר לעיון חוזר בהחלטה לעוצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

1. ביום 01.10.2023 הוגש נגד העורר ונגד אדם נוסף (להלן: **השותף**) כתב אישום, בו יוחסו לעורר עבירות של חבלה חמורה, תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, איומים והחזקת אגרופן או סכין שלא כדין. בתמצית, על פי המתואר בכתב האישום, על רקע סכסוך כספי בין השותף, אשר שימש כקבלן משנה, למתלונן, אשר שימש כמהנדס בניין, יצר השותף קשר עם העורר על מנת שיייע לו בגביית כספים מהמתלונן. העורר יצר קשר עם המתלונן, הציג עצמו כ"פורע צ'קים" ואיים עליו טלפונית. בהמשך הגיעו העורר והשותף לבית המתלונן, משם יצר השותף קשר עם המתלונן ואיים עליו כי אם לא ישוב לביתו ידפקו הוא והעורר בדלת הבית ויפגשו באשתו. כתוצאה מהאיום שב המתלונן לביתו שם פגש השותף במתלונן, עלה לרכבו והשניים נסעו לעבר בית השותף, כאשר העורר נוסע אחריהם. בחניית הבית השניים הורו למתלונן לרדת מהרכב, תפסו אותו והחלו לגרור אותו מרכבו, היכו אותו וגרמו לו לשברים. השניים הוסיפו וגררו את המתלונן עד מפתן הבית, היכו אותו באגרופ בפניו, והעורר אף שלף סכין במטרה להפחידו. המתלונן ניסה להימלט על נפשו והפציר בשותף כי יורה לעורר שלא ייגע בו. השותף הורה לעורר שלא ייגע במתלונן, אך זה חבט בו פעם נוספת. בסופו של יום, המתלונן אשר ניסה להימלט, קפץ מעל חומת הבית, נפל ונגרמו לו מספר שברים נוספים ברגליו.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר הנאשמים עד תום ההליכים. בדיון שהתקיים בבית המשפט קמא ביום 02.10.2023 הסכים בא-כוח העורר לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר, אולם ביקש כי תיבחן אפשרות להורות על חלופת מעצר. לאחר שהתקבל תסקיר מעצר ותסקיר משלים, אשר הצביעו על מסוכנות גבוהה ולא באו בהמלצה לשחרור העורר לחלופת מעצר, הורה בית המשפט (כב' השופטת י' כתילי) בהחלטתו מיום 22.11.2023 על מעצר העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

3. ביום 06.12.2023 הגיש בא-כוח העורר בקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר, בה הציע חלופת מעצר חדשה. בית המשפט קמא נעתר לבקשתו לעריכת תסקיר משלים. ביום 21.12.2023 הוגש תסקיר נוסף בעניינו של העורר אשר בחן את המפקחים המוצעים והמליץ על מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני בפיקוח של

שתי מפקחות, אחיות, שתיהן אימהות חד הוריות המטופלות בחמישה ילדים, המצויות בקשרי חברות עם משפחת העורר. כן הוצע סיוע בפיקוח באמצעות שני דודים נוספים.

4. ביום 02.01.2024 דחה בית המשפט קמא את בקשת העורר. צוין כי לא הוצגה כל אינדיקציה להפחתה במסוכנות וכי טרם בשלה העת ליתן בעורר אמון. בית המשפט קמא התייחס בהחלטתו לחומרת המעשים המיוחסים לעורר, לגילו הצעיר, להתרשמות שירות המבחן ממנו כבעל עמדות הנותנות לגיטימציה לשימוש באליונות כדרך לפתרון בעיות, ולהערכת המסוכנות הנשקפת ממנו כגבוהה. נקבע כי התסקיר האחרון אינו מלמד על הפחתה במסוכנות אלא על התאמת המפקחים למשימת הפיקוח באופן שיפחית סיכון להישנות המעשים בגינם נעצר. בית המשפט ציין כי התרשם באופן בלתי אמצעי מהמפקחים שהוצעו ומכנות הצהרותיהם וכוונותיהם. עם זאת, נוכח המסוכנות הגבוהה שנמצאה, ספק בעיניו אם יוכלו לזהות גורמי סיכון וכפועל יוצא - למנוע הישנות עבירות, שחלקן אף ניתן לביצוע מתוך חלופת המעצר. עוד עלה ספק בדבר פניות המפקחות שהוצעו, שהינן אימהות חד הוריות שאין בינן לבין העורר קרבת משפחה אלא קשרי חברות, למלא אחר מלאכת הפיקוח בצורה רציפה. עוד הוזכרה עמדת המתלונן אשר הובאה בפני בית המשפט קמא באמצעות שירות המבחן, אשר הביע פחד ממשי מפני שחרור העורר לחלופת מעצר כשיקול נוסף לדחיית הבקשה.

5. מכאן הערר שלפני, בו טוען העורר כי שגה בית המשפט קמא בדחיית המלצת שירות המבחן; כי בית המשפט קמא לא לקח במערך השיקולים את נתון השוויון בין הנאשמים, כאשר השותף עצור באיזוק אלקטרוני החל ממועד הגשת כתב האישום, וחלקו כיוזם ומבצע העבירות משמעותי; נטען כי העורר הינו אדם צעיר כבן 20, ללא עבר פלילי, בן למשפחה נורמטיבית ולאב חולה; כי טרם ניתנה תשובה לאישום והמשפט צפוי להתנהל עוד זמן רב; כי העורר משתתף בקבוצת טיפול ללא הפרות משמעת וחווית המעצר מהווה עבורו גורם מרתיע.

6. מנגד טענה המשיבה כי חומרת העבירות המיוחסות לעורר וחלקו המשמעותי בביצוע העבירות מחייבות את מעצרו, בשל הסיכון המשמעותי הנשקף ממנו. התסקיר השלישי אינו מבטל את ממצא המסוכנות הגבוהה עליו הוצבע. התרשמותו הבלתי אמצעית של בית המשפט מהמפקחות מכריעה את הכף לעבר מעצר העורר, בפרט נוכח מצבן האישי. הבקשה לעיון חוזר הוגשה כשבועיים בלבד מיום ההחלטה בעניין המעצר עד תום ההליכים. עוד צוין כי קיים שוני מהותי בין העורר לשותף, כאשר השותף חולה במחלה ממארת שנתגלתה לאחר הגשת כתב האישום, וכי גם מצבו הקשה של המתלונן, אשר חושש מאוד משחרור העורר, מטה את הכף לדחיית הערר.

7. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים באתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את הערר. ראשית, יש לומר כי בית המשפט קמא עשה חסד עם העורר שעה שנדרש לבקשתו לעיון חוזר כשבועיים בלבד ממועד ההחלטה על מעצרו עד לתום ההליכים, פרק זמן קצר שמקשה על טענת שינוי נסיבות (ובוודאי שאין בו לעלות כדי פרק זמן ניכר).

8. לגופו של עניין, בית המשפט קמא נימק באריכות את שיקוליו והכרעתו מקובלת עלי. נכונה הקביעה כי בתסקיר האחרון שירות המבחן לא עמד על הפחתה במידת מסוכנותו הגבוהה של העורר. הסיבה ששירות המבחן ראה לנכון להמליץ על המרת מעצרו של העורר לפיקוח אלקטרוני נעוצה בהתרשמותו ממערך הפיקוח שהוצע. אלא שכאמור, בית המשפט קמא התרשם ישירות מהמפקחים והגיע לכלל מסקנה כי חרף כנות הצהרותיהם, ספק אם יוכלו לזהות

גורמי סיכון אצל העורר וכפועל יוצא למנוע הישנות עבירות, שחלקן ניתן לביצוע גם מתוך חלופת המעצר. עוד עמד על הקושי האובייקטיבי במלאכת הפיקוח נוכח היעדר קרבה לעורר והיותן מטופלת בילדים קטנים במסגרת משפחתית חד הורית. עוד הוזכר כי הדוד, אשר הוצע לסייע בפיקוח, מנהל עסק פעיל ויתקשה למלא אחר מלאכת הפיקוח. במצב שכזה וכפי שנקבע בפסיקה, אין תחליף להתרשמות הבלתי אמצעית של בית המשפט מהמפקחים, ואין מקום לפקפק במסקנותיו (ראה למשל: בש"פ 6103/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 45 (21.9.2020)).

9. לטענת העורר בדבר הציפיה שנוצרה לו בנסיבות הזמנת חוות דעת של מנהלת האיזוק, יש להפנות להחלטה מיום 26.12.2023 אשר ציינה מפורשות כי הזמנת חוות הדעת תיעשה "מבלי ליצור כל ציפייה למשיב". מדובר בהחלטת ביניים לגיטימית של הערכאה הדיונית, שאינה מלמדת על תוצאת ההכרעה.

10. עוד נימק בית המשפט קמא היטב את נתון השוני בין תנאי מעצרו של העורר ושותפו נוכח המחלה הקשה בה לקה השותף. מדובר בנתון חריג המצדיק את ההבחנה בין השניים, אפילו אקבל את הטענה בדבר חלקו המשמעותי של השותף ביוזמת העבירה וחלקו הפעיל בה על פני העורר (ולא כך הוא).

11. אשר על כן, מסקנת בית המשפט שיש להורות על מעצרו המלא של העורר הינה מסקנה שאינה מצדיקה התערבות בית משפט זה. הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ה טבת תשפ"ד, 06 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.